

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 listopada 2020 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu P. F. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 31 lipca 2017 r. Treść decyzji oparto na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, która w dniu 12 listopada 2020 r. ustaliła, że stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego wynosi 5 %.

Od powyższej decyzji ubezpieczony P. F. wniósł odwołanie, domagając się ustalenia prawa do odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 31 lipca 2017 r. w wysokości odpowiadającej 15 % stałego uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, że proces jego rehabilitacji trwał ponad 3 lata i nadal brakuje mu pełnego wyprostu w stawie łokciowym, odczuwa ból przy przenoszeniu ciężarów oraz ruchach okrężnych przedramienia. Zaznaczył, że pracuje fizycznie i dysfunkcja ręki utrudnia mu codzienne funkcjonowanie jako osobie praworęcznej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie z uzasadnieniem analogicznym jak w decyzji. Organ wskazał ponadto, że prawidłowość orzeczenia komisji lekarskiej ZUS potwierdził Przewodniczący Komisji Lekarskich ZUS w opinii z dnia 30 grudnia 2020 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. F. jest zatrudniony na stanowisku starszego elektromontera instalacji maszyn i urządzeń technicznych w Zakładzie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Z tego tytułu podlega ubezpieczeniu społecznemu, w tym ubezpieczeniu wypadkowemu.

W dniu 31 lipca 2017 r. P. F. uległ wypadkowi przy pracy polegającym na potknięciu się i upadku ze schodów. W wyniku zdarzenia poszkodowany doznał złamania nasady bliższej kości łokciowej prawej ręki oraz złamania wyrostka dziobiastego kości łokciowej przedramienia prawego. W związku z tym przechodził rehabilitację.

Niesporne, a nadto:

- zaświadczenie – k. 10 dokumentacji lekarskiej ZUS,
- protokół powypadkowy z załącznikami – k. 3-7 akt wypadkowych ZUS,
- dokumentacja medyczna – k. 5-6 oraz 12-14 dokumentacji lekarskiej ZUS.

Obecnie u P. F. stwierdza się przebyte złamanie wyrostka dziobiastego kości łokciowej prawej, którego długotrwałym następstwem jest obecnie brak pełnego wyprostu w stawie łokciowym. Doznane w wyniku wypadku przy pracy w dniu 31 lipca 2017 r. urazy spowodowały u P. F. długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 7 %.

Dowód: opinia biegłego sądowego – k. 20 i 25.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie P. F. okazało się uzasadnione.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu wypadków przy pracy reguluje ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst – Dz. U. z 2019 r, poz. 1205). Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy, ubezpieczonemu, który skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Oznacza to, że aby uzyskać uprawnienie do odszkodowania pracownik musi:

1. ulec wypadkowi przy pracy,

2. doznać stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
3. uszczerbek winien pozostawać w związku przyczynowo-skutkowym z wypadkiem.

Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 wskazanej ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Oznacza to, że aby zdarzenie mogło być uznane za wypadek przy pracy musi spełniać następujące warunki:

- mieć charakter nagły
- być wywołane przyczyną zewnętrzną
- powodować uraz lub śmierć
- pozostawać w związku z pracą.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem był fakt, iż zdarzenie, jakie miało miejsce w dniu 31 lipca 2017 r. z udziałem P. F. miało charakter wypadku przy pracy, toteż nie było potrzeby w niniejszym postępowaniu szczegółowego analizowania, przy wykonywaniu czynności jakiego rodzaju ubezpieczony doznał w tym dniu obrażeń i jaki był rodzaj tych obrażeń, albowiem wynika to wprost z dokumentów zgromadzonych przez organ rentowy, w tym dokumentacji medycznej dotyczącej ubezpieczonego. Żadna ze stron nie kwestionowała rzetelności sporządzenia i prawdziwości treści zgromadzonych w sprawie dokumentów, stąd też Sąd uznał je za miarodajne dla przyjęcia właściwych ustaleń faktycznych w sprawie.

Sporną w sprawie pozostawała okoliczność, w jakiej wysokości ubezpieczony doznał uszczerbku na zdrowiu na skutek wypadku przy pracy w dniu 31 lipca 2017 r. Ubezpieczony kwestionował bowiem orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, które było podstawą wydania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zaskarżonej decyzji, a w którym Komisja stwierdziła 5 % uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego w związku z przedmiotowym zdarzeniem.

Orzekanie o uszczerbku na zdrowiu następuje w oparciu o przepisy odpowiednich aktów wykonawczych wydanych na podstawie powołanej wyżej ustawy. Takim aktem wykonawczym jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (jednolity tekst – Dz. U. z 2020 r., poz. 233), wydane na podstawie art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i zawierające tabelę oceny procentowej uszczerbku na zdrowiu. Poszczególne punkty tej tabeli odpowiadają rodzajom różnym rodzajom urazów i przypisują im stosowną do następstw urazów oceną procentową uszczerbku na zdrowiu.

Z uwagi na fakt, iż ocena stanu zdrowia ubezpieczonego wymagała wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłego z zakresu właściwego dla rodzaju urazu doznanego przez ubezpieczonego, a mianowicie biegłego lekarza specjalisty z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej H. M..

W ocenie tego biegłego (opinia – k. 20 z uzupełnieniem – k. 25), wysokość długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego wypadkiem przy pracy mającym miejsce w dniu 31 lipca 2017 r. wynosi 7 %. Swoją ocenę stopnia uszczerbku biegły oparł, podobnie jak organ rentowy, na punkcie 119 tabeli. Ustalając uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego na poziomie 7 %, tj. na poziomie wyższym niż Komisja lekarska ZUS, biegły zauważył, że Komisja nie uwzględniła ograniczenia ruchu supinacji przedramienia prawego ubezpieczonego.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłego.

W rezultacie Sąd podzielił argumentację biegłego z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej H. M., uzasadniającą ocenę uszczerbkową schorzenia ubezpieczonego. Zdaniem Sądu, w sposób logiczny nawiązuje ona do przeprowadzonych badań i treści zapisów dokumentacji medycznej ubezpieczonego. Sąd uznał za prawidłową dokonaną ocenę procentową uszczerbku w oparciu o zawartą we wskazanym rozporządzeniu tabelę, chociaż omyłkowo biegły wskazał jako podstawę klasyfikacji punkt 119a tabeli. Sąd uznał, że tak jak organ rentowy, biegły faktycznie oceniał wysokość uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego wypadkiem przy pracy w dniu 31 lipca 2017 r., w oparciu o punkt 119b opisujący przykurcz w stawie łokciowym przy zachowanym zgięciu stawu ponad kąt prosty. W ocenie Sądu doznany przez ubezpieczonego uszczerbek na zdrowiu odpowiada przyjętemu przez biegłego z uwagi na powstanie długotrwałych następstw zdarzenia nie tylko w postaci braku pełnego wyprost w stawie łokciowym na poziomie 5 stopni ale również ograniczenia supinacji przedramienia o około 15 stopni, czego organ rentowy nie wziął pod uwagę. Uzasadnia to kwalifikowanie następstw wypadku na poziomie wyższym niż minimalny (tabela 5-20 % dla ręki prawej osoby praworęcznej).

Sąd uznał opinię biegłego za rzetelną, jasną, pełną i spójną, a jej wnioski za logicznie skorelowane z rozpoznaniem. Opinia została wydana po badaniu ubezpieczonego i analizie dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jego zdrowia, odnosi się też do przesłanek, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie ustalania uszczerbku na zdrowiu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Wnioski biegłego korespondują z wynikami przeprowadzonych badań szczegółowo opisanymi w opinii. Powyższe, przy uwzględnieniu, że biegły to wysokiej klasy fachowcy o wieloletnim doświadczeniu klinicznym i specjalności odpowiedniej do schorzenia ubezpieczonego, przemawiało za uznaniem przedmiotowej opinii za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. Dlatego też, Sąd w pełni podzielił stanowisko biegłego i przyjął tym samym, iż ubezpieczony w wyniku wypadku przy pracy w dniu 31 lipca 2017 r. doznał siedmioprocentowego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Mając na uwadze wszystko powyższe, Sąd, w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję jak w punkcie pierwszym wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...),
3. (...)
- (...)